

دفترچه سوالات به همراه پاسفنامه تشریحی مرحله دوم بیست و ششمین دوره المپیاد ریاضی سال ۱۳۸۵

مدت آزمون (دقیقه)	تعداد سوالات	
	مساله‌های کوتاه	چند گزینه‌ای
-	۶	-

استفاده از ماشین حساب ممنوع است.

توضیحات مهم

۱. کد برگه سوالات شما ۱ است. این کد را در محل مربوط روی پاسخ نامه بزنید، در غیر این صورت پاسخ نامه‌ی شما تصحیح نخواهد شد. توجه داشته باشید کد برگه‌ی سوالات شما در بالای هر یک از صفحه‌های این دفترچه نوشته شده است. با کد اصلی که در همین صفحه است یکی باشد.
۲. بلافاصله پس از آغاز آزمون تعداد سوالات داخل دفترچه و وجود همه‌ی برگه‌های دفترچه‌ی سوالات را بررسی نمایید. در صورت وجود هر گونه نقصی در دفترچه، در اسرع وقت مسئول جلسه را مطلع کنید.
۳. یک برگ پاسخ‌نامه در اختیار شما قرار گرفته که مشخصات شما بر روی آن نوشته شده است در صورت نادرست بودن آن، در اسرع وقت مسئول جلسه را مطلع کنید.
۴. برگه‌ی پاسخ‌نامه را دستگاه تصحیح می‌کند، پس آن را تا نکنید و تمیز نگه دارید و به علاوه، پاسخ هر پرسش را با مداد مشکی نرم در محل مربوط علامت بزنید. لطفاً خانه‌ی مورد نظر را کاملاً سیاه کنید.
۵. در سوال‌های چهار گزینه‌ای به هر پاسخ درست ۳ نمره مثبت و به هر پاسخ نادرست یک نمره منفی تعلق می‌گیرد. در مساله‌های کوتاه به هر پاسخ درست ۸ نمره مثبت تعلق می‌گیرد و پاسخ نادرست نمره منفی ندارد.
۶. همراه داشتن هر گونه کتاب، جزوه، یادداشت و لوازم الکترونیکی نظیر تلفن همراه و لپ‌تاپ ممنوع است. همراه داشتن این قبیل وسایل حتی اگر از آن استفاده نکنید یا خاموش باشد، تقلب محسوب خواهد شد.
۷. آزمون مرحله‌ی دوم برای دانش‌آموزان سال اول و دوم دبیرستان صرفاً جنبه‌ی آزمایشی و آمادگی دارد و شرکت‌کنندگان در دوره‌ی تابستانی از بین دانش‌آموزان سال سوم دبیرستان انتخاب می‌شود.
۸. داوطلبانی می‌توانند دفترچه‌ی سوالات را با خود ببرند که تا پایان آزمون در جلسه حضور داشته‌اند، در غیر این صورت دفترچه باید همراه پاسخ‌نامه تحویل داده شود.

۱- به چند طریق می‌توان $n - 3$ قطر یک ضلعی منتظم را طوری رسم کرد که اولاً هم‌دیگر را داخل n ضلعی قطع نکنند، ثانیاً هر کدام از مثلث‌های به وجود آمده دست‌کم یک ضلع مشترک با n ضلعی داشته باشد؟

۲- فرض کنید I_a مرکز دایره‌ی محاطی خارجی مثلث ABC ، متناظر با رأس A باشد و این دایره، به ترتیب، در نقاط B' و C' به امتداد AB و AC مماس باشد. I_aB و I_aC ، به ترتیب $B'C'$ را در P و Q قطع می‌کنند و نقطه‌ی برخورد CP و BQ است. ثابت کنید طول عمود وارد از M بر ضلع BC برابر اندازه‌ی شعاع دایره‌ی محاطی داخلی مثلث ABC است.

۳- a, b, c, d و اعدادی حقیقی هستند و دست‌کم یکی از c و d صفر نیست. تابع $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ با ضابطه‌ی $f(x) = \frac{ax+b}{cx+d}$ را در نظر بگیرید. فرض کنید برای هر $x, x \neq f(x)$. نشان دهید اگر به ازای یک $a, f^{1387}(a) = a$ ، آنگاه برای هر x در دامنه $f, f^{1387}(x) = x$.. یعنی n بار ترکیب تابع f .

راهنمایی: نشان دهید برای هر تابع به شکل $g(x) = \frac{sx+t}{ux+v}$ ، اگر معادله $g(x) = x$ بیش از دو جواب داشته باشد آنگاه برای هر $x, g(x) = x$.

۴- نشان دهید تنها عدد طبیعی a ، که برای هر n طبیعی $4(a^n + 1)$ مکعب کامل باشد، یک است.

۵- می‌خواهیم برای تلفن‌های یک شهر شماره‌ی انتخاب کنیم. شماره‌ها ده رقمی‌اند و از رقم صفر نباید در آن‌ها استفاده شود. هدف این است که از برخی از شماره‌ها استفاده نکنیم تا هر دو شماره‌ی موجود یا در بیش از یک رقم اختلاف داشته باشند و یا در یک رقم بیش از یک واحد اختلاف داشته باشند. بیشترین تعداد شماره‌ی که می‌تواند استفاده شود چند تاست؟ انتخاب این

بیش‌ترین تعداد شماره، به چند شکل ممکن است؟

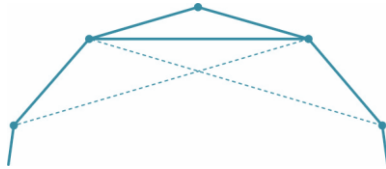
۶- فرض کنید در مثلث ABC ، پای ارتفاع وارد بر BC باشد. از H بر AB و AC عمود می‌کنیم تا، به ترتیب، نقاط T و T' به دست آیند. نشان دهید اگر O مرکز دایره‌ی محیطی ABC باشد و $AC = 2OT$ ، آنگاه $AB = 2OT'$.

راه حل سؤالات مرحله دوم بیست و دومین المپیاد ریاضی کشور، سال ۱۳۸۷

۱- به کمک استقرا می توان به سادگی نشان داد که هرگاه $n - 3$ قطر نامتقاطع از یک ضلعی محدب رسم شود، آن را به $n - 2$ مثلث تقسیم می کند. به این صورت که یکی از قطرهای رسم شده را در نظر بگیرید و n ضلعی را از روی آن قطر به دو چندضلعی با تعداد ضلع های کم تر تقسیم کنید و به کمک استقرا حکم مورد نظر را نتیجه بگیرید. تنها حالت پایه ی $n = 3$ باقی می ماند که از آنجا که هیچ قطری رسم نشده است، چندضلعی به یک مثلث تقسیم می شود.

حال در مسئله ی اصلی هنگامی که $n > 3$ است هیچ کدام از مثلث ها نمی توانند با n ضلعی سه ضلع مشترک داشته باشند و ضمناً هر مثلث حداقل یک و حداکثر دو ضلع مشترک با n ضلعی دارد. با توجه به این که $n - 2$ مثلث و n ضلع داریم، دقیقاً دو تا از مثلث ها دو ضلع مشترک با n ضلعی دارند و بقیه تنها یک ضلع مشترک دارا هستند.

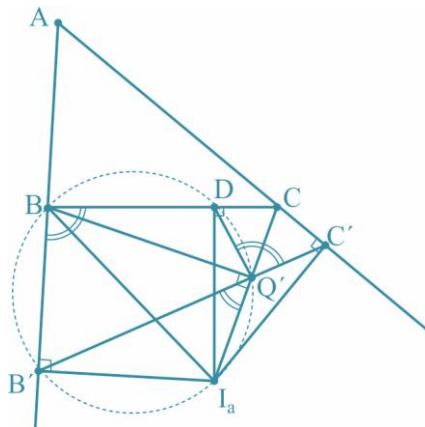
یکی از این دو مثلث را در نظر می گیریم. این مثلث می تواند یکی از n مثلثی باشد که دو ضلع مجاور از n ضلعی را شامل هستند. حال سومین ضلع از این مثلث را در نظر بگیرید که حتماً یک قطر از چندضلعی است. مثلث دیگری که این قطر یکی از ضلع های آن است، می تواند یکی از دو مثلثی باشد که این قطر و یکی از دو ضلع n ضلعی که مجاور ضلع های مثلث قبلی هستند را شامل است. (به شکل زیر دقت کنید).

حال به همین ترتیب قطری که مثلث جدید شامل است را در نظر بگیرید. برای مثلث سوم هم با همین استدلال دو حالت داریم. با ادامه ی همین فرآیند برای هر مثلث جدید (به جز اولین و آخرین مثلث که به ترتیب n حالت و ۱ حالت داشتند) دو حالت محتمل است. اما دقت کنید که هر آرایش از مثلث ها دو بار شمرده شده است، چرا که در هر آرایش دو مثلث وجود دارد که با چندضلعی دارای دو ضلع مشترک است

و شروع از هر کدام می تواند به همین آرایش منجر شود. پس تعداد کل حالت ها برابر است با $n \cdot 2^{n-5} = \frac{n \times 2^{n-4}}{2}$.

۲- D را نقطه ی تماس دایره ی محاطی خارجی نظیر رأس A با ضلع BC از مثلث بگیرید. در این صورت $CD = CC'$ چرا که دو مثلث $I_a DC$ و $I_a C' C$ به دلیل داشتن یک زاویه ی 90° درجه ی و دو ضلع برابر هم نهشت هستند. Q' را پای عمود وارد از B بر $I_a C$ بگیرید. در این صورت مثلث های DCQ' و $C' C Q'$ هم نهشت هستند، زیرا $\angle Q' CD = \angle Q' C C'$ و $Q' C = Q' C$ و $CD = CC'$. در نتیجه $\angle C' Q' C = \angle D Q' C$. از آنجا که زاویه های $\angle B Q' I_a$ و $\angle B D I_a$ قائمه هستند، چهارضلعی $B D Q' I_a$ محاطی است. در نتیجه $\angle D Q' C = \angle D B I_a$ ضمناً دقت کنید که $B I_a$ نیمساز زاویه ی $\angle D B B'$ است و لذا $\angle D B I_a = \angle B' B I_a$. قائمه بودن زاویه های $\angle B B' I_a$ نتیجه می دهد که نقطه ی B' هم روی دایره محیطی چهارضلعی $B D Q' I_a$ قرار دارد، پس نتیجه می گیریم که $\angle B' B I_a = \angle B' Q' I_a$. با جمع بندی این رابطه ها می فهمیم که $\angle B' Q' I_a = \angle C Q' C'$. پس نقطه های Q' و C' روی یک خط قرار دارند. در نتیجه نقطه ی Q' که محل تقاطع $I_a C$ و $B' C'$ است همان نقطه ی Q است. پس در کل نشان دادیم که $BQ \perp I_a C$. مشابه همین استدلال نشان می دهد که $CP \perp I_a B$.

حال دقت کنید که CI نیمساز داخلی زاویه C است و در نتیجه بر CI_a که نیمساز خارجی این زاویه است عمود می‌باشد. این نکته با توجه به این که $BQ \parallel I_a C$ نشان می‌دهد که $BQ \perp IC$ و مشابه همین نتیجه می‌شود که $CP \parallel BI$. پس چهارضلعی $BMCI$ یک متوازی‌الاضلاع است و در نتیجه‌ی فاصله‌ی دو رأس M و I تا قطر BC مساوی است. اما فاصله I از BC برابر طول شعاع دایره محاطی داخلی مثلث است و بنابراین اثبات حکم به پایان می‌رسد.

اگر $f^{۱۳۸۷}(a) = a$ ، آنگاه با اثر دادن تابع f روی دو طرف این تساوی می‌توان دید که

$$f^{۱۳۸۷}(f(a)) = f^{۱۳۸۸}(a) = f(f^{۱۳۸۷}(a)) = f(a)$$

و دقت کنید که $f(a) \neq a$ ، پس $f(a)$ جوابی متمایز از a برای معادله‌ی $f^{۱۳۸۷}(x) = x$ است. با اعمال دوباره‌ی تابع f بر دو طرف عبارت بالا می‌توان دید که

$$f^{۱۳۸۷}(f(a)) = f^{۱۳۸۸}(a) = f(f^{۱۳۸۷}(a)) = f(f(a))$$

پس $f(f(a))$ هم جواب دیگری برای این معادله است. اما دقت کنید که $f(f(a)) \neq f(a)$. حال ادعا می‌کنیم که $f(f(a))$ و a هم متمایز هستند. در غیر این صورت اگر $f^۲(a) = a$ باشد، داریم:

$$f^{۱۳۸۸}(a) = f^{۱۳۸۶}(f^۲(a)) = f^{۱۳۸۶}(a) = f^{۱۳۸۴}f^۲(a) = f^{۱۳۸۴}(a) = \dots = f^۴(a) = f^۲(f^۲(a)) = f^۲(a)$$

اما $f(f^{۱۳۸۸}(a)) = f(f^{۱۳۸۸}(a)) = f(a)$ ، پس باید $f^۲(a) = f(a)$ باشد که امکان ندارد. در نتیجه در کل سه جواب حقیقی متمایز برای معادله‌ی $f^{۱۳۸۷}(x) = x$ یافته‌ایم.

می‌توان به سادگی چک کرد که ترکیب دو تابع به فرم $\frac{ax+b}{cx+d}$ هم به همین فرم است (البته با a, b, c, d متفاوت). این نتیجه می‌دهد که

تابع $f^{۱۳۸۷}(x)$ تابعی به فرم $\frac{mx+n}{px+q}$ است که معادله $\frac{mx+n}{px+q} = x$ سه جواب حقیقی متمایز دارد. جواب‌های این معادله به وضوح

جواب‌های معادله‌ی $px^۲ + (q-m)x - n = 0$ هم هستند که یک چندجمله‌ای از درجه‌ی حداکثر دو است. از آنجاکه یک چندجمله‌ای ناصفر از درجه‌ی حداکثر دو، حداکثر دو جواب حقیقی دارد؛ این چندجمله‌ای باید متحد با صفر باشد که این نتیجه می‌دهد که $p = 0$ ،

$$.f^{۱۳۸۷}(x) = x, \quad f^{۱۳۸۷}(x) = \frac{mx+n}{px+q} = \frac{mx}{m} = x \quad \text{پس داریم } n=0 \text{ و } q=m$$

راه حل اول. $f(a^۹+1)$ و $f(a^۳+1)$ هر دو مکعب کامل هستند، پس تقسیم آن‌ها یعنی $a^۶ - a^۳ + 1 = \frac{f(a^۹+1)}{f(a^۳+1)}$ هم

مکعب کامل است. اگر $a > 1$ باشد، $a^۶ - a^۳ + 1 < a^۶ = (a^۲)^۳$ و از طرف دیگر $a^۶ - 3a^۳ - 1 = (a^۲ - 1)^۳ > a^۶ - a^۳ + 1$ ، زیرا:

$$\begin{aligned} & 3a^۴ \dots a^۳ - 3a^۳ + 2 \\ &= (a^۴ - a^۳) + (2a^۳ - 3a^۳) + 2 \\ &= a^۳(a-1) + a^۳(2a-3) + 2 > 0 \end{aligned}$$

اما $(a^۲-1)^۳$ و $(a^۲)^۳$ دو مکعب کامل متوالی هستند و عددی که بین آن‌ها قرار دارد نمی‌تواند مکعب کامل باشد. پس a مجبور است برابر یک باشد که در این صورت هم همه‌ی جمله‌ها برابر ۸ و در نتیجه مکعب کامل هستند.

راه حل دوم. اگر $a > 2$ باشد، $f(a^n+1)$ تابعی اکیداً صعودی برحسب n است. حال دقت کنید که $f(a^{n+۳}+1)$ و همین‌طور $f(a^{n+۳}+a^۳) = f(a^n+1) \times a^۳$ مکعب کامل هستند. اما تفاضل این دو مقدار برابر $f(a^{n+۳}+1) - f(a^n+1)$ است که مستقل از n است. این یعنی تفاضل دو مکعب کامل که هر دو با افزایش n زیاد می‌شوند مقداری ثابت است که امکان ندارد. این تناقض نشان می‌دهد که a باید برابر یک باشد.

راه حل سوم. از لم زیر که حالت خاصی از گزاره‌ای است که به لم دو خط معروف است استفاده می‌کنیم:

لم. فرض کنید x عددی طبیعی و p عددی اول و فرد باشد که $p \mid x+1$ اگر n عددی طبیعی و فرد باشد، تعداد عوامل P در $x^n + 1$ برابر تعداد عوامل P در $x+1$ به اضافه تعداد عوامل P در n است.

اثبات. تعداد عوامل P در عدد طبیعی m را با $\|m\|_p$ نمایش می‌دهیم و حکم را به استقرا روی $\|n\|_p$ ثابت می‌کنیم. اگر n بر p بخش پذیر نباشد، با توجه به این‌که $(x^n + 1) = (x + 1)(x^{n-1} - x^{n-2} + \dots - x + 1)$ باید نشان دهیم که $x^{n-1} - x^{n-2} + \dots - x + 1 \equiv 0 \pmod{p}$ برای این منظور دقت کنید که:

$$x^{n-1} - x^{n-2} + \dots - x + 1 \equiv (-1)^{n-1} - (-1)^{n-2} + \dots - (-1) + 1 \not\equiv 0 \pmod{p}$$

اگر n تنها یک عامل P داشته باشد، باید نشان دهیم که تعداد عوامل P در $x^{n+1} + 1$ یکی بیش‌تر از عوامل P در $x+1$ است. در این حالت می‌توان نوشت $n = pm$ که m بر P بخش پذیر نیست. حال طبق استدلال قسمت قبل

$$\|x^{mp} + 1\|_p = \|(x^p)^m + 1\|_p = \|x^p + 1\|_p$$

پس کافی است حکم این قسمت را برای حالت $n = p$ ثابت کنیم. از آنجاکه $x+1$ بر P بخش پذیر است می‌توان عدد صحیح t یافت که $x = tp - 1$.

$$x^p + 1 = (tp - 1)^p + 1 = \sum_{i=1}^p \binom{p}{i} (tp)^i (-1)^{p-i} = \left(\sum_{i=1}^p \binom{p}{i} (tp)^{i-1} (-1)^{p-i} + p \right) = (x+1)(\dots)$$

از آنجاکه تمام $\binom{p}{i}$ ها بر P بخش پذیر هستند، عبارت داخل پرانتز تنها یک عامل P دارد. این نشان می‌دهد که تعداد عوامل P در $x^p + 1$ یکی بیشتر از عوامل P در $x+1$ است. حال فرض کنید که حکم برای اعدادی که k عامل P دارند ثابت شده باشد و $n, k+1$ عامل P داشته باشد، در این صورت عدد طبیعی فرد m وجود دارد که $n = mp$ و k, m عامل P دارد. حال با توجه به فرض استقرا داریم:

$$\|x^{mp} + 1\|_p = \|(x^p)^m + 1\|_p = \|x^p + 1\|_p + \|m\|_p = \|x+1\|_p + \|p\|_p + \|m\|_p = \|x+1\|_p + \|mp\|_p$$

پس حکم برای هر عدد طبیعی برقرار است.

حال دقت کنید که $(a^2 - a + 1)(a^2 + 1)(a + 1)(a^2 + 1)$ اگر $a > 1$ باشد، عدد فردی بزرگ‌تر از یک است، پس عامل اول فردی مثل P دارد. با استفاده از لم بالا داریم:

$$\|4(a^{2p} + 1)\|_p = \|a^{2p} + 1\|_p = \|a^2 + 1\|_p + \|p\|_p = \|4(a^2 + 1)\|_p + 1$$

اما $\|4(a^2 + 1)\|_p$ و $\|4(a^{2p} + 1)\|_p$ هر دو مکعب کامل هستند، پس تعداد عوامل P در آن‌ها باید مضرب ۳ باشد که چون اختلاف این تعداد برابر یک است امکان ندارد. در نتیجه a نمی‌تواند بیشتر از ۱ باشد و در نتیجه تنها $a = 1$ ممکن است.

مجموعه‌ی $1, 2, \dots, 9$ را S می‌نامیم. مسئله‌ی را برای شماره‌های با هر تعداد رقم مطرح می‌کنیم و سعی می‌کنیم حداکثر تعداد شماره‌های ممکن با n رقم را پیدا کنیم که هر دو شماره‌ی انتخاب شده یا حداقل در دو رقم اختلاف داشته باشند و یا در یک رقم حداقل دو واحد اختلاف داشته باشند. می‌توان یک شماره‌ی n رقمی با ارقام موجود در مجموعه‌ی S را به صورت یک n تایی مرتب از اعضای مجموعه‌ی S دید که آن را با s^n نمایش می‌دهیم. به استقرا روی n نشان می‌دهیم حداکثر تعداد اعضایی از s^n که می‌توانند انتخاب شوند تا شرط مسئله‌ی را برآورده کنند برابر $\frac{9n+1}{2}$ است. حکم برای حالت $n=1$ به سادگی و با اندکی چک کردن ساده به دست می‌آید. (حتی می‌شد $n=0$ را به عنوان پایه‌ی استقرا در نظر گرفت) حال فرض کنید که حکم برای $n-1$ برقرار باشد و ما می‌خواهیم حداکثر

n تایی‌هایی مرتب با خاصیت مطلوب را بیابیم. اعضای S^{II} را با توجه به عضو اول آن‌ها می‌توان به ۹ دسته تقسیم کرد. اعضای که عضو اول آن‌ها ۱ است را A_1 ، آن‌هایی که عضو اول آن‌ها ۲ است را A_2 و ... واضح است که برای هر $i \in S$ تعداد اعضای A_i برابر 9^{n-1} است (برای هر جایگاه یکی از عناصر S باید انتخاب شود و بنابراین ۹ حالت داریم) بنابراین تعداد عناصر S^{II} هم برابر 9^n خواهد بود. حال دقت کنید که هر عضو A_i را می‌توان با تغییر عضو اولش از یک به دو به عنصری از A_j تبدیل کرد و بالعکس. بنابراین هر عضو از A_i را با یک عضو از A_j جفت می‌شود. به گونه‌ای که تنها در رقم اول تفاوت داشته باشند. توجه کنید که از آنجاکه دو شماره‌ی یک جفت در یک رقم و آن‌هم تنها یک واحد اختلاف دارند، نمی‌توانند هر دو جزء شماره‌های انتخابی باشند. بنابراین از هر جفت معرفی‌شده حداکثر یک عضو انتخاب می‌شود و

در نتیجه تعداد اعضای انتخابی از $A_1 \cup A_2$ حداکثر برابر $\frac{[A_1] + [A_2]}{2} = 9^{n-1}$ است. به همین ترتیب تعداد اعضای انتخابی از $A_3 \cup A_4$ ،

$A_5 \cup A_6$ و $A_7 \cup A_8$ هم حداکثر همین 9^{n-1} است. اما در مورد A_9 دقت کنید که رقم اول تمام اعضای A_9 یکسان است و بنابراین اگر اختلافی در دو عنصر انتخاب‌شده باشد، تفاوت در $n-1$ رقم بعدی است. دقت کنید که یک تناظر بین اعضای S^{n-1} و A_9 با اضافه کردن و

یا برداشتن رقم ۹ از ابتدای شماره وجود دارد. بنابراین طبق فرض استقرا حداکثر $\frac{9^{n-1} + 1}{2}$ تا از اعضای A_9 را می‌توان انتخاب کرد. بنابراین

در نهایت تعداد کل شماره‌های انتخابی حداکثر برابر است با:

$$9^{n-1} + 9^{n-1} + 9^{n-1} + 9^{n-1} + \frac{9^{n-1}}{2} = \frac{9 \times 9^{n-1} + 1}{2} = \frac{9^n - 1}{2}$$

بنابراین اثبات استقرا به پایان می‌رسد. دقت کنید که اگر همه‌ی n تایی که زوجیت مجموع ارقامشان با n یکی است را انتخاب کنیم تعدادشان برابر همین مقدار حداکثر است. از طرفی اگر دو شماره‌ی متفاوت با این خاصیت را در نظر بگیریم، نمی‌توانند تنها در یک شماره و آن‌هم یک واحد اختلاف داشته باشند. زیرا در این صورت زوجیت مجموع ارقام آن‌ها متفاوت خواهد شد. بنابراین می‌توان به تعداد حداکثر معرفی‌شده عضو انتخاب کرد.

در ادامه نشان می‌دهیم که تنها یک‌راه (همین راه بالا) برای انتخاب $\frac{9^{n+1}}{2}$ شماره Π رقمی با خاصیت خواسته‌شده وجود دارد. این حکم را به

استقرا روی Π ثابت می‌کنیم. باز هم صحت گزاره در حالت $n=1$ با یک بررسی ساده قابل چک کردن است. (در اینجا هم می‌توان $n=0$

را به عنوان پایه‌ی استقرا در نظر گرفت) فرض کنید حکم برای $n-1$ برقرار باشد. طبق بالا برای رسیدن به حداکثر باید از A_9 ، $\frac{9^{n-1} + 1}{2}$

عضو انتخاب شود که طبق فرض استقرا تنها به یک صورت امکان دارد. (یادآوری می‌کنیم که اعضای A_9 همان اعضای S^{n-1} هستند که یک

رقم ۹ به ابتدای آن‌ها اضافه‌شده است. دقت کنید که اعضای که انتخاب می‌شوند دقیقاً اعضای از A_9 هستند که مجموع ارقام آن‌ها اضافه‌شده

است) دقت کنید که اعضای که انتخاب می‌شوند دقیقاً اعضای از A_1 هستند که مجموع ارقام آن‌ها زوجیت متفاوتی با $n-1$ و بنابراین

زوجیت یکسانی با Π دارد. (زیرا با اضافه‌شده رقم ۹ به ابتدای شماره زوجیت مجموع رقم‌ها تغییر می‌کند.) حال مشابه جفت کردنی که در

مورد اعضای A_1 و A_2 در بالا اتفاق می‌تواند A_9 و A_8 را هم با یکدیگر جفت کرد، به گونه‌ای که اعضای هر جفت تنها در رقم اول متفاوت

باشند. اعضای هر جفت تنها در رقم اول متفاوت باشند. برای رسیدن به حداکثر بالا باید از هر جفت دقیقاً یک عضو انتخاب شود. اما در

دارای این خاصیت است که زوجیت مجموع ارقامش با Π یکی است. بنابراین از مابقی زوج‌ها باید عنصری از A_8 انتخاب شود که باز هم $\frac{9^{n-1} + 1}{2}$

دارای این خاصیت است که زوجیت مجموع ارقامش با Π یکی است. در ادامه‌ی اعضای A_8 و A_9 را با هم جفت می‌کنیم و استدلال قبلی را

این بار برای این دو تکرار می‌کنیم. با ادامه‌ی این استدلال تا رسیدن به A_1 می‌بینیم که همه‌ی اعداد انتخاب شده باید به صورت مثالی که گفته شد باشند و بنابراین یک راه یکتا برای انتخاب این تعداد شماره وجود دارد.

ابتدا باید این فرض را به صورت مسئله‌ی اضافه کرد که زاویه‌ی B قائمه نیست.

با استفاده از روابط مربوط به قوت نقطه‌ی T نسبت به دایره‌ی محیطی ABC می‌فهمیم $R^2 - OT^2 = TA \cdot TB$ که R شعاع دایره است. (این نتیجه را می‌شد با استفاده از رابطه‌ی استوارت در مثلث OAB و قاطع OT هم به دست آورد.) با توجه به تشابه دو مثلث قائم‌الزاویه‌ی ATH و BTH می‌توان نتیجه گرفت که $TATB = TH^2$ و لذا:

$$OT^2 = R^2 - TH^2 = R^2 - AH^2 \cdot \cos^2 \angle(B)$$

با استدلال‌های کاملاً مشابه می‌توان نتیجه گرفته $(OT')^2 = R^2 - AH^2 \cdot \cos^2 \angle(C)$ دقت کنید که تاکنون از فرض $AC = 2OT$ استفاده نکرده‌ایم. حال اگر این رابطه برقرار باشد، داریم:

$$OT = \frac{1}{2} AC = R \cdot \sin \angle(B) \Rightarrow R^2 = AH^2$$

پس طول ارتفاع AH برابر طول شعاع دایره یعنی R است. (دقت کنید که در اینجا از قائمه نبودن $\angle B$ و در نتیجه صفر نبودن کسینوسش استفاده کردیم) حال اگر روابط مشابهی را برای پاره خط OT' بنویسیم حکم نتیجه می‌شود:

$$(OT')^2 = R^2 - AH \cdot \cos^2 \angle(C) = R^2 (1 - \cos^2 \angle(C)) = R^2 \cdot \sin^2 \angle(C)$$

$$\Rightarrow OT' = R \cdot \sin \angle(C) = \frac{1}{2} \times 2R \cdot \sin \angle(C) = \frac{1}{2} AB$$